

Arrest

nr. 116 106 van 19 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 27 september 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 augustus 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 oktober 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die loco advocaat D. MBOG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 augustus 2013 stelt het bestuur een eind aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden van de verzoekende partij en geeft zij haar het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“In uitvoering van artikel 42 septies en 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: D. M., H. S., [...].

+ 4 kinderen : [...] (allen van Nederlandse nationaliteit).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Mevrouw diende een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als werknemer/werkzoekende op 16/01/2013 en legde in het kader van haar aanvraag eerst enkele bewijzen voor van interimtewerkingstelling en later op 20/03/2013 een arbeidsovereenkomst voor bij de werkgever {...}. Onder meer op basis van deze laatste arbeidsovereenkomst werd op 30/04/2013 beslist om aan betrokkene de bijlage 8/E-kaart toe te kennen als werknemer.

Uit recent nazicht van de tewerkstelling van betrokkene in de RSZ-databank (DOLSYS) op 16/07/2013 blijkt dat de dimonamelding van mevrouw bij werkgever {...} met indiensttreding op 18/03/2013 achteraf opnieuw werd geannuleerd door de werkgever. Er werden nooit arbeidsprestaties doorgegeven en nooit sociale bijdragen betaald voor betrokkene door de werkgever. Nergens uit het administratief dossier valt af te leiden dat de werkgever zou vrijgesteld zijn van van het betalen van sociale bijdragen van betrokkene. Derhalve moet ertoe besloten worden dat mevrouw ondanks het voorleggen van een arbeidscontract bij de {...}, nooit effectief bij de vermeende werkgever aan de slag ging gelet op de annulatie van haar dimona-aangifte. Ofwel, voor zover zij er wel werkt(e), er geen sprake kan zijn van effectief legale tewerkstelling. De betrokkene heeft dus de Belgische Staat misleid door het voorleggen van een arbeidscontract die niet overeenstemde met de werkelijkheid. Artikel 42 septies van de wet van 15/12/1980 voorziet dat de Staatssecretaris of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf, wegens het verstrekken van misleidende informatie die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het verkrijgen van het verblijfsrecht.

Indien we toch de huidige situatie van betrokkene zouden evalueren, dient te worden vastgesteld dat haar laatste officiële en effectieve tewerkstelling volgens de RSZ-databank plaatsvond op 02/02/2013, meer dan zes maanden geleden. Zij kan het recht op verblijf dan ook niet langer behouden als werknemer op basis van artikel 42bis§2,3° van de wet van 15/12/1980.

Het verblijfsrecht van betrokkene werd in het verleden, meer bepaald op 18/09/2012, reeds eens beëindigd om de reden dat zij niet meer tewerkgesteld was en aan geen enkele andere voorwaarde voldeed. Ook nu voldoet betrokkene niet meer aan de voorwaarden als werknemer, rekening houdende met het feit dat zij momenteel niet werkt en reeds meer dan 6 maanden werkloos is, noch als werkzoekende gezien nergens uit het dossier blijkt dat zij een reële kans op tewerkstelling heeft. Zij blijkt nooit effectief in dienst te zijn getreden bij de werkgever {...} ondanks het voorleggen van een arbeidscontract van bepaalde duur tot 05/03/2014. Er blijkt nergens dat betrokkene een andere economische activiteit uitgebouwd heeft of over voldoende bestaansmiddelen beschikt waardoor zij het verblijfsrecht zou kunnen behouden.

Gezien bovenstaande vaststellingen dient overeenkomstig artikel 42 septies en artikel 42 bis van de wet van 15/12/1980 dan ook een einde te worden gesteld aan het verblijf van betrokkene.

De minderjarige kinderen [...] volgen de verblijfssituatie van de moeder. Tengevolge van de beëindiging van het verblijfsrecht van de moeder, kunnen de kinderen geen toepassing bekomen van artikel 40bis§2, 3° van de wet van 15/12/1980."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de wet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.2. Ter terechtzitting stelt de raadsman van de verzoekende partij dat zijn cliënt intussen een nieuwe aanvraag heeft ingediend en deze werd ingewilligd. Gevraagd naar het actueel belang bij huidig beroep gelet op deze tussengekomen beslissing, geeft de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting aan dat de verzoekende partij geen belang meer heeft bij het beroep. De verwerende partij verzet zich niet tegen deze zienswijze.

De Raad stelt een gebrek aan belang bij huidig voorliggend beroep vast. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER